

ви е далъ единъ талантъ, молете Му се да бжде съ васъ и да ви даде два — тамъ е спасението. Христосъ дойде да спаси свѣта, да спаси повече ония, които иматъ единъ талантъ. Но знаете ли колко скърби Му коштуваха тия мързеливци? Много скжпо. Ако човѣкъ има единъ талантъ, оставете го на Господа; азъ ви казвамъ, изпждете го. Защо? Защото само Господъ е въ състояние да го излѣкува, да го спаси; вие не сте въ положение да направите това. Като ви казвамъ: „Изпждете го навънъ“, искамъ да му направите съ това добро, за да намѣри Господа, защото, като се държи за васъ, той никога нѣма да работи; като се намѣри изоставенъ, той ще се обърне къмъ Господа и ще бжде спасенъ. Не му давайте да яде, нека гладува 2—3—5 дена; нека се помжчи малко — какво има! Какъ тъй? Дѣтето по колко пжти плаче прѣзъ дения? Ако не плаче, майка му нѣма да го нахрани. Хора съ единъ талантъ — въ тѣхъ нѣма животъ; колкото мртвото тѣло може да работи, толкова и човѣкъ съ единъ талантъ. Колкото може единъ скжперникъ да пожертвува, толкова може да помогне човѣкъ съ единъ талантъ. Казвамъ на всички ви, които сте тукъ, които имате по два таланта: ако замязате на такъвъ човѣкъ и се прѣвърнете въ единъ талантъ, ще направите велико прѣстжпление. Вие сте хора, които можете да имате по четири, и когато ви намѣри Господъ, че работите, и вие му кажете: „Съ двата таланта, които ми даде, Господи, припечелихъ още два“, Той ще каже: „Добри рабе, влѣзъ въ Моята радост!“.

(Бесѣда, държана на 27. априлий 1914 г. въ София).
